

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 5 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“. Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“. Տ է Լ է Ֆ օ ն № 253.

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերից).
Ցայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.
Ցայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ է Ֆ օ ն № 253.

«ՄՇԱԿ» ԼՐԱԳԻՐԸ

Յունիսի 1-ից մինչև տարվայ վերջը կարժեհայ վեճ ռուբլի:

Դիմել Тифлисъ, редакция „Мшакъ“.

Այն անձինք, որոնք վճարել են մինչև յունիսի 1-ը և ցանկանում են շարունակել լրագիր ստանալը, թող հոգ տանեն վաղորօք յայտնելու այդ մասին խմբագրութեանը, որպէս զի լրագրի աւարումը չընդհատվի:

Ապառիկ բաժանորդագրութիւն չէ ընդունվում:

ԲՈՎԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ

Պօրտ-Արտուրի շրջանը.— Ներքին ՏԵՍՈՒՆ ԹԻՒՆ. Մամուլ. Գիւղական բանկեր և մանր փոխառութիւններ. Նամակ Օղէտայից. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒՆԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՊՈՐՏ-ԱՐՏՈՒՐԻ ՇՐՋԱՆԸ

I.

Պօրտ-Արտուրի շրջանը ներկայումս կենտրոնացրել է իր վրա ընդհանուր ուշադրութիւն: Այնտեղից ստացվող տեղեկութիւնները մեծազոյն մասը ետպահուած են աղբիւրներից են: Լրագիրները փորձում են խորհրդածութիւնները անել այնտեղ կատարվող երկրորդականների մասին: «Нов. В.» լրագրի արած տեսութիւնից երևում է, որ մայիսի 13-ի ձախառմամբ յետոյ ետպահուած երկրորդ գործի հրամանատար Օկուն ուղարկել է մայիսի 14-ի գիշերը յատուկ զօրք դէպի առաջ, Նախաժողովի հրամանատարութեամբ: Նախաժողովի նոյն օրը գրաւել է Լիւցզեատուն, վերջնիկով այն տեղում 4 թնգահաճ է 46 վազօններ, որոնք դեռ տարված չեն եղել Պօրտ-Արտուր: Այդ զօրքը ըստ երևոյթի բաղկացած է հեծելազօրքից, որովհետև հետևակ զօրքը չափազանց յոյժած է եղել մայիսի 13-ի կռիւից, մինչդեռ դէպի Լիւցզեատուն դնացած զօրքը անցել է 35—40 վերստ:

Լիւցզեատունը Պօրտ-Արտուրի նախահանգստի գծից 12 վերստ հեռու է և գրանցվում է Շուշիի մօտ, երկաթուղու գծից ոչ հեռու, մի փոքրիկ գետի հովտում: Կարող է պատահել, որ Լիւցզեատուն կը բերվեն պաշարման գործիքի բոլոր ծանրութիւնները: Գուցէ այդպէս ըստ ետպահութեան շինեն և զօրքերի ուսեստի միջնադպրոցները:

Պօրտ-Արտուրից դէպի հիւսիս գնացող երկաթուղին կարծում անցնում է հովիտի մօտենում է Մէսի կոչված ծովածոցին և յետոյ գնում Ինչնեցի կայարանը: Ծովածոցի դէմ ու դէմ գտնվում են փոքր կղզիներ, իսկ ափերով կարող են շրջել նաւերը:

Այդ բոլորը ցոյց է տալիս, որ այն հովիտը, ուր գտնվում է Լիւցզեատունը, ունի նպատակաւ պայմաններ:

Լիւցզեատունը գրաւումը ցոյց է տալիս, որ Կիսնտունի թերակղզում գրանցվող երկաթուղային գիծը Յգինչօու, Դաֆանշան, Նանդուալին և Ինչնեցի կայարաններով (ընդամենը 40 վերստ), դէպի Դալիշան և Դալիշ ճիւղերով, գտնվում է ներկայումս հակառակորդի ձեռքում: Շարժվելով դէպի Պօրտ-Արտուր՝ վերադառնալով Օկուն, ըստ երևոյթի, թողել է պահեստազօրք Յգինչօուի շրջանը վրա և պէտք է ձգտել կարելին չափ շուտափոյթ կերպով պաշարել Պօրտ-Արտուրի բերդը ցամաքից: Այդ պատճառով բերդի հաղորդակցութիւնը գլխաւոր բանակի հետ օրէցօր պէտք է դառնայ աւելի ու

աւելի զփուրազոյն: Ծովի կողմից պաշարման պէտք է աշակցել ծովապետ Տօգօ. բայց դա զփուար կը լինի, որովհետև Պօրտ-Արտուրի նախահանգստում կանգնած է ուսաց ուժեղ նաւատորմը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒՆԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ

Ամեն օր կարող էք հանդիպել հայ ինտելիգենտներին, որոնք ձեզ հետ խօսելիս խորին ցաւակցութեամբ յայտնում են, որ իրանք չը գիտեն հայերէն: Փորձեցէք սակայն այդ պարտնեքին, որ հայերէնը, յամենայն դէպս, չի նարէն չէ և նրան կարելի է սովորել: Դուք դարձեալ կը լսեք ցաւակցութիւն, թէ այդ անկարելի է, ուշ է, զփուար է և այլն: Մանաւանդ շատ են այդպիսի անհատներ մեր գիւղիցի սեռի մէջ, որոնք դասակարգ աշխատանք չը ջաննիր: Այդ բոլոր հայերի համար, կարծում ենք, հետաքրքրական կը լինի հետևեալ փոքրիկ պատմութիւնը, որ մենք հանում ենք «Հանդէսի» Ամսօրեայի» վերջին, մայիսի համարից:

Ներկայումս Կոպէնհագէնի համալսարանում համեմատական լեզուաբանութեան պրօֆէսոր է մի 37 տարեկան երիտասարդ, գիւղական ուսուցիչ՝ որդի, գօկտօր Հօգէր Պետերսըն: 1893-ի գարնանը՝ Արքիական ծովի վրա մի շրջանի մէջ նա հանգիստում է վաճառ Գաւպարեան անունով մի հայ երիտասարդի, որից առաջին անգամ լսում է հայերէն լեզուն ու վճռում է ինքն էլ սովորել այդ անծանօթ աւելի լեզուն: Այդ մտադրութիւնը նա կատարում է իր սեփական ջանքերով, համարեա առանց ուսուցչի օգնութեան: Նա ինչպէս է «Հանդէսը» նկարագրում Պետերսընի ջանքերը.

Նոյն տարվան աշունը, թէպէտ ի վնասով կանգնեմ, բայց ի մեծ ցաւ Պետերսընի, հայերէնի ուսումը յառաջ տանելու և կատարելագործելու կարելի հնարաւորութիւնը չունենալով, վաղից ի նախապէք շատ թանկ ըլլալով իր դասական անձուկ միջոցները չեն ներքի բերել, որ սակայն ստէպ Ս. Ղազարու կղզին երթնելէ: 1898-ին Պետերսընը դառնում է միջոցին՝ հայ տեղերը մը (Մանիսթրան ?) իւր որդւոյն ձեռքով հայերէնի արտասանութեան դաս կուտայ, սակայն կարի սուղ ժամանակամիջոցի մը մէջ բաւականաչափ արդիւնք ձեռք բերելու անկարելի ըլլալով: Մնացաւ տարի ամառը, երբ օգոստոսի թիւին համար մայրաքաղաքը եկած էր, շատ սիրով կընդունուի Վիենն. Միւլի. Հայերէնը, որոնցմէ մինը կարճատեւ ժամանակամիջոց մը, աշխարհաբարի աւելի արտասանութեան առաջնորդութիւն կընէ: Այս առաջնորդութիւնը ըստ պրօֆէսորի դրաւոր վերալուծման, այնպիսի եղանակաւ կըլլայ որ իւր հայերէնի ազգայնագրական համար մեծազոյն նշանակութիւնը պիտի ունենայ» կըլլի:

Այսքան թիւթի, համարեա աննշան զեկաւարութիւն գտնելով, պ. Պետերսընը ինքնաշխատութեամբ այնքան առաջ է տանում իր համար բոլորովին խորթ ու անծանօթ լեզուի ուսումնասիրութիւնը, որ այսօր կարողանում է ազատ ու անսխալ գրել արեւմտեան աշխարհաբար լեզուով: Հետաքրքրականն այն է, որ եւրօպայից հայադէմոստրի գլխաւորապէս դրաւոր են սովորում և ուսումնասիրում, մինչդեռ պ. Պետերսըն ուղղակի աշխարհաբարն է սովորել և նրանով էլ յօդուածներ է գրում: Այս կողմից նա առաջինն է եւրօպայից հայերէնագէտների մէջ: Մինչև այժմ նա արդէն մի քանի ուսումնասիրութիւններ է հրատարակել, որոնց մէջ շատ ինքնուրոյն հայեցողներ է յայտնել մեր լեզուի մասին: Այժմ նա իբրեւ առաջին փորձ ուղարկել է «Հանդէսի» խմբագրութեան հայերէն լեզուով գրված մի յօդուած: «Հին հայերէնի լեզուի շնորհ» վերնագրով: Պրօֆէսորին ինքնուս հայերէնի ճշգրիտ տարու համար բերում ենք այստեղ մի կտոր այդ յօդուածից.

Պր. Մէյն իւր հայերէն լեզուի համառօտ համեմատական բերականութեանը մէջ է 1 և 35՝ կրէս, որ հնդեւրօպական երաժշտական շնորհ հայերէնի մէջ զարձաւ ուժի շնորհ և հաստատուեցաւ վերջնիկով վրա. բազմաթիւ ձայնաւորներու և վերջականիկ ձայնաւորին անկողումը ըստ Մէյնի, պիտի համարուի իբրեւ այսպիսի ուժի շնորհ արդիւնք:

...Արդ եթէ լեզուի մը՝ անշուշտ վանկերուն մէջ միայն նեղ ձայնաւորները ինչնան, բայց ընդարձակ ձայնաւորները անկորուստ մնան, ապա՞նով գիտնալ կրնանք, որ ոչ թէ տկարութիւն, այլ միայն ձայնահնչման կորուստը՝ անկանոք պատճառ եղած է, և պէտք է կարծել, թէ այն լեզուն երաժշտական շնորհ ունէր:

«Հանդէսի» խմբագրութիւնը հաւատացնում է, որ Պետերսընի յօդուածը նա ապում է «առանց ամենին բան մը փոխելու և փոփոխելու»: Շատ հաճելի է տեսնել աշխատանքի և ընդունակութեան այս գիւղիցի յաղթանակը: Դաւիթայի պրօֆէսորը փայլուն կերպով ապացուցել է, որ հայերէնը ոչ այնքան արհամարհելի է, ոչ մանաւանդ այնքան զփուար ու անաւարտ, ինչպէս կարծում են... իրանք, հայերը: «Հանդէսի» հետ մենք էլ յոյս ունենք, որ երիտասարդ հայազէտը գիտական նոր ուսումնասիրութիւններով կը մշակէ մեր լեզուի հետ կապված կարեւոր հարցերը:

*

«Вакин. Извѣс.» լրագրից, ինչպէս երևում է, չէր կամենալ, որ մենք այնպէս վերաբերվէինք կանանց պաշտպան ընկերութեան քարտուղար պ. Օհանջանեանին, ինչպէս արել ենք, հիմնվելով հէնց այդ լրագրի տուած տեղեկութիւնների վրա: Ընդհանուր ժողովը, ասում է լրագիրը, գիշտաբար վերաբերվեց պ. Օհանջանեանին: Զինուորաբար... Բայց ինչու այս ժամանակ չէինք չէնք լրագիրը իր ապած յօդուածների մէջ, ինչու նա չէ ապացուցանում այդ բանը: Մենք հեռու ենք Բագուից, իսկ Բագուի լրագիրը, բաժնութիւն չունենալով, Բագուի միւս թերթի պէս կտրական կերպով տեսնուի՝ հերքել է արդեօք պ. Օհանջանեանը, իր վրա բարձրած ամբաստանութիւնները թէ ոչ, ասում է թէ գիշում են արեւ, խղճացել են: Այդ արդէն փաստ չէ, այլ միայն խօսք: Եթէ մենք մեր ձեռքի տակ ունեցած լրագրական յօդուածներում նկատած լինէինք այդպիսի բան, առանց ուշադրութեան չէինք թողնի նրան և կը բերէինք մեր եղբայրացիութիւնների մէջ:

ԳԻՒԳԱԿԱՆ ԲԱՆԿԱՅԻ ՆԻ ՄԱՍԻՍ ՓՈՒՍԽՈՒՆԹԻՒՆՆԵՐ (Նամակ Երևանից)

III.

Մանր փոխառութիւնների սխտանի վերածած զուտ գիւղական բանկը, այժմեան պայմաններում, որպէս միակ միջոց կործանիչ վաշխառութեան և բուն երկրագործ դասի անտեսական առաջնապաշտ քայքայման դէմ, պէտք է և պարտաւոր է հիմնել պետական բանկը հետևեալ պատճառներով:

Նախ՝ պետական բանկը նպատակ ընտրած լինելով համեմատաբար մատչելի տոկոսական փոխառութեամբ օգնութեան հասնել ժողովրդին, զարգացնելով երկրի արդիւնաբերութիւնը, վաճառականութիւնը և արհեստները, պէտք է նա նոյն ձեւի յարմարութիւններ, որ պիտի այժմ ունի տուած ժողովրդի միմիայն մի փոքր մասին—այն է վաճառական և խոշոր արդիւնաբերութեամբ պարագառ դասակարգերին, ստեղծել նաև երկրագործ դասի համար, որը կազմվելով ազգաբնակչութեան մի խոշոր բացարձակ մեծամասնութիւնը, իր մանր արդիւնաբերութեամբ և պարագառներով կազմում է նոյն այդ խոշոր արդիւնաբերութիւնների և վաճառականութեան հիմքը—հետևապէս պետական բանկի ծրագրած նպատակի հիմնական մասը, որը և պիտի իրաւորի իրենք կարելի է մեծ չափով:

Բաժանմունքները բանալ միմիայն ըաղաքներում և խոշոր արդիւնաբերական կենտրոններում և մոտացութեան տալ գիւղը, փոխառութիւնները բաց թողնել միմիայն մի

փոքր մասին և զրկված պահել խոշոր մեծամասնութիւնը, այլ խօսքով արդիւնաբերութիւնների զարգացման և ժողովրդի բարեկեցութեան նպատակ միակողմանի չափով, այդ կազմում է պետական բանկի ծրագրած նպատակի իրականացման քաջասական կողմը, որի վրա վաղուց պիտի ուշադրութեան դարձված լինէր: Դեռ չենք խօսում այն մասին, որ պետական բանկը իր գործունէութիւնը ընդլայնելով, նոյն չափով մեծացրած կը լինէր նաև եկամուտի այն արբիւրը, որը կազմվում է պետական բանկի մէջ բանկային շրջանառութիւնից:

Կայ մի երկրորդ պատճառ, որը նոյն իսկ ուղղակի կերպով պարտք է դնում պետական բանկի վրա հիմնել գուտ գիւղական բանկային բաժանմունքները: Այս հարցով շօշափվելու է նաև այն էական հարցը, թէ արդեօք պետական բանկը միջոց և հնարաւորութիւն կուունենայ բաւարարութիւն տալ մի այդպիսի մեծ պահանջին, թէ ոչ:

Այն օրից, երբ պետական բանկը իր բաժանմունքներին, ինչպէս և պատային բաժանմունքներին և զանաւորանքներին կից հիմնեց խնայողական դրամարկիւններ, բաւական խոշոր գումարներ, ժողովրդի զանազան խաւերից, եկան դիմելից այդ դրամարկիւններում, ենթարկվելով անգործութեան: Ընդհ. է, այդ դրամարկիւնները եկան հնարաւորութեան տալու իւրաքանչիւրին խնայել իր աշխատանքի մի մասը և պահ տալ մի ապահով, նոյն իսկ շահ բերող տեղում սե օրվայ համար, բայց չը պիտի մոռանալ և այն հանգամանքը, որ այդ նոյն խնայողական դրամարկիւնները շտապելով շրջանառութեան մէջ եղող դրամի ընտանիքը նուազելով, աւելի և աւելի դրամի կարիք առաջացրին ժողովրդի մէջ, մի նոր դուռ բանալով վաշխառութեան համար: Եւ ահա անուղղակի կերպով առաջ եկած այս դրութիւնը պարտք է դնում պետական բանկի վրա այս բայց ծածկել, դէժ այդ նոյն ժողովրդից ստացված գումարներով հիմնել գիւղական բանկեր և փոխառարձ պարտակաւորութեամբ փոխառութիւնների միջոցներով օգնութեան դալ կարիքի մէջ եղող գիւղական դասակարգին:

Մնայողական դրամարկիւնների այժմեան դրութիւնը այնքան բարեխաջող է և ընդարձակ, որ նա ոչ միայն փոքր չափով, այլ և կարող է լրուել բաւարարութիւն տալ այս արդարացի պահանջին:

Մեր նախորդ յօդուածում մենք տեսնեք, որ Երևանեան նահանգական գիւղական կենտրոնական բանկը, ունենալով 250—300 հազար ռուբլի սկզբնական դրամաւորութիւն, կարող էր հիմք դնել մի այդպիսի համակարգի գործի: Մինչդեռ այժմ Երևանի նահանգում եղող խնայողական դրամարկիւններում կայ գիւղական մի քանի անգամ աւելի մեծ գումար, բնա գիւղական բանկի ենթադրեալ գումարը: Եւ որ այդ խնայողական դրամարկիւնները կարող էին նոյն իսկ աւելի մեծ չափով գործ սկսել, առանց ծանրանալու պետական բանկի սեփական դրամաւորութեան վրա, դիմենք պաշտօնական տեղեկութիւններին:

«Памятная книжка Эрив. губерн. на 1904 г.» պաշտօնական հրատարակութեան մէջ առաջ բերած մի ցուցակում մենք գտնում ենք, որ Երևանի նահանգում, 1903 թուի յունիսի 1-ին, հինգ գաւառական գանձարաններին կից եղող խնայողական դրամարկիւններում կար 1,400,535 ռ. 60 կ., 16 պատային բաժանմունքներին կից եղող դրամարկիւններում կար 216,871 ռ. 64 կ., իսկ պետական բանկի Երևանի բաժանմունքներին կից դրամարկիւններում 620,621 ռ. 25 կ. բոլորը միասին կազմում է մի պատկառելի գումար—այն է 2,237,028 ռ. 49 կ., մինչդեռ գիւղական բանկի ենթադրեալ գումարը կազմում է սրա մի եօթերորդ—ուժեղորդական մասը միայն:

Ի նկատի ունենալով, որ խնայողական դրամարկիւններում եղող գումարները գնալով մեծանում են և Երևանը բռնում է երկրորդա

կան, թերեւս և երբորդական տեղ դրամարկդ-ներում պահ տուած գումարները բանակի նը-կատմամբ, պէտք է ընդունել, որ բոլոր դրա-մարկներում անգործարութեան մէջ եղող գրամագրութիւնները հասնում են տասնեակ հա-րիւրերու միլիոն թուրքիներ, որոնք լիովին բաւարարութիւն կը տային գիւղական բան-կային բոլոր կարիքներին Ռուսաստանում:

Ամփոփելով մեր ասածները, կրկնում ենք, ի նկատի ունենալով ժողովրդի դրամական պահանջը մի կողմից, պետական բանկի բուն-ծրագրած նպատակը և նրա բաժանմունքը կազ-մող բաւական խոշոր գումարներ պարունակող խնայողական գրամարկները միւս կողմից՝ ուղղակի կերպով ասում ենք, որ մանր փո-խառութիւնների սխտեմի գիւղական բանկեր հիմնելու պարտքը ընկնում է միմիայն պետա-կան բանկի վրա:

Ա. Գո

ՆԱՄԱԿ ՕՐԷՍԱՅԻՑ

Մայիսի 17-ին

Իմ անցեալ թղթակցութեանս մէջ խոստա-ցել էի գրել Օդեսայի հայոց եկեղեցու և դըպ-րոցի մասին: Շնորհիւ նպաստաւոր հանգա-մանքներով՝ հնար ունեցայ ծանօթանալու այդ երկու հիմնարկութիւնների ներկայ գրութեան հետ:

Այստեղ վաղուց հետէ գոյութիւն ունի մի հայոց եկեղեցի, որի թէ արտաքինը և թէ ներքինը—ինչպէս Ռուսաստանի ներքին նա-հանգների գրեթէ մեր բոլոր եկեղեցիները—բոլորովին նման չեն մեր հին բուն հայկական եկեղեցիներին, այսինքն իրանց վրա արեւե-լեան ճարտարապետութեան և ոչ մի նշոյլ չեն կրում: Եւ այստեղի եկեղեցին—գա, մի երկար դահլիճ է, որի պատերը ամբողջապէս ծածկ-ված են բացմաթիւ սուրբերի պատկերներով, սեղանը հազիւ երկու թիզ բարձրութիւն ու-նենայ և կիսաբարձրակէ մեծ է շինած:

Եկեղեցին՝ իբրեւ սեփականութիւն՝ իրան կից ունի ծխական դպրոցի շինութիւնը, երկ-յարկանի մի տուն և այլ մի յարկանի տուն, որտեղ բնակվում են բանասերները, սարկա-ազար, ուսուցչուհին և եկեղեցու խմբագրու-նքի, երկարկանի տունը տարեկան 100 թուրքի ե-կամուտ է բերում:

Բանասերներից մէկը ծիրութեան պատճա-ռով այլ ևս բանասերագործութիւն չէ անում, բայց և այնպէս եկեղեցուց ամսական 50 թուր-քի կենսաթոշակ է ստանում:

Դպրոցը ծխական-եկեղեցական է և երկսեռ. ունի երեք բաժանմունք. սովորում են մօտա-ւորապէս 30-ի չափ երեխաներ. դասատու-ներն են բանասեր, ուսուցիչը (հայոց լեզուի) և ուսուցչուհին. դպրոցի տեսչութիւնը յանձն-ված է նոյնպէս բանասերին, մի անձնաւորու-թեան, որը մանկավարժութիւնից և առնասա-րակ որոշ գիտութիւնից (նոյն իսկ տարրական) այնքան տեղեկութիւն ունի, որքան կօշկա-կալը քիմիայից...

Աշակերտները, բացառութեամբ մի քանի թիւրքաշա կրկնաբան, հայերէն գրեթէ չը գիտեն. հայերի համար այստեղ հայերէնը այնպէս է թւում, ինչպէս մեր թեմական դըպ-րոցների սաներին օրինակ ֆրանսերէնը...

Սուրբաթեան

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱՄԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Էջմիածին, մայիսի 22-ին

Ձեկուցվեց Հայրապետական Դիւանին թէ մօտիկ օրերում թիֆլիսում երեցիք է վարդապետական տա-րագով մէկը, որ իրան անուանելով Պարսկաստանի Նախաժողովի վանքի վանահայր Տրիփոն վարդապետ, այդ վանքի անունով ժողովարարութիւն արել և նոյն իսկ կիրակի օրերը նպատակ հիւրանոցի, որտեղ ինքը լինանէ է, Ս. Նշան եկեղեցին է յաճախել իբրեւ վար-դապետ և մի քանի օր առաջ թիֆլիսից մեկնել է:

Որովհետեւ Հայրապետական Դիւանին յայտնի է, որ իսկական Տրիփոն վարդապետ քառասուն տարեքան ան-ցած մէկն է և այժմ էլ եփագրատու է գտնվում, և յայտնի է նոյնպէս, որ Տրիփոն վարդապետի հետ ե-ղած պարոնը դողացել է նրա վարդապետական վկա-րականը և խաչի կոնդալը ուստի սրանով յայտարար-վում է քաղաքներում գտնված հոգեւոր իշխանութեան ներկայացուցիչներին և բանասերներին, որ որ պատա-հելու լինեն ինչպէս խաչագող պարոնին՝ ծածկված հո-գեւորականի սքեմի տակ վարդապետական անունով հանեն նրա վրայից վերադ և վերաբերել և զոգացած վկայականներ և ուղարկեն Մայր Աթոռ հայրապետա-կան դիւանի հասցեով: Կեղծ Տրիփոնը երկասարգ մէկն է՝ 27—30 տարեկան, շէկ բեկերով և փոքր մի-բուրով և դրոճ է անում կապույտ արնոցներ:

Դիւանապետ Կորին վարդապետ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆԻ

Կերակի, մայիսի 23-ին, Սաղի վրա գտնվող խուղ և համբերի դպրոցում՝ կատարվեց աշա-

կերտների և աշակերտների հանդիսաւոր ընկերութիւնը, որին ներկայ էր խաղաքագլու-խը, մի քանի ձայնաւորներ և ուրիշ հանդի-սականներ: Դպրոցի սաների աշխոյժ պատաս-խանները հիւանալի տպաւորութիւն էին թող-նում ամենի վրա: Դպրոցի կարգ ու կանոնը և մարքութիւնը շատ լաւ տպաւորութիւն էին թողնում: Արժէք այդ համակրելի հիմնարկու-թեան մասին աւելի մանրամասն խօսել, ուստի «Մշակ» հետեւեալ համարներից մէկում ա-ւելի մանրամասն կը ծանօթացնենք մեք ըն-թերցողներին այդ դպրոցի հետ:

Կերակի, մայիսի 23-ին, Թիֆլիսի արտիս-տական թատրոնում տեղի ունեցաւ երգիչ Գ. Բոյաճեանի կօնցերտը մասնակցութեամբ Մ. Տոյանի: Բոյաճեանը երգեց ֆրանսիական, ռուսական և հայկական հեղինակութիւններ: Ամենից աւելի մշակված և տպաւորիչ էին ֆրանսիական երգածները, թէ ներքինի «Notre Amour»-ի և թէ Նիւի «J'ai pleuré en rêve»-ի մէջ կային զգացմունք, երաժշտականութիւն և համաձայնութիւն: Ռուսերէն երգածները գոր-ծում էին փոքր ինչ արհեստական տպաւորու-թիւն և թէ և ենթարկված էին կանօնաւոր ֆրագորիօվայի, բայց ամբողջացրած չէին իր-բւ օպերային ստեղծագործութիւն: Հայերէն երգերը չափի տակ դրած ժողովրդական եր-գեր էին իրանց ընտրող զօրեղով: Երգչի ձայնը ունի բոլոր երկնայնքը, ցածրից սկսած մինչև բարձր, բայց նա ուժեղ և անորոշ է միջին բեղկաւորում: Երգիչը վերցնում է ուրոյն նո-տաները աղօղ, իսկ երկնայնքը դուրս են գա-լին ընդամենը, զուրկ այն ողորկութիւնից, որ անհրաժեշտ է: Բոյաճեանը դեռ նոր է ա-ւարտել իր երաժշտական կրթութիւնը, ուս-տի կօնցերտը սկսնակի առաջին հասարակա-կան հարցաքննութիւններից մէկն էր: Հասարա-կութիւնը վարձատրեց երգչին բուն ծափա-հարութիւններով: Օրինակ Տոյան, որ նուա-զում էր արժայի վրա, լաւ ծանօթ է թիֆլիս-ցիներին. նա այժմ աւելի նուրբ, աւելի ճաշա-կով է նուագում, քան առաջ և պատճառեց հանդիսականներին իր նուագածութեամբ մեծ բաւականութիւն: Նա կրկնեց մի քանի կը-տորներ:

Շարաթ, մայիսի 22-ին, Թիֆլիսի ժողովա-րանում կայացաւ Գ. Մունդուկեանցի «էլի մէկ զոհ» պիեսի ներկայացումը, որ անցաւ աշողութեամբ շնորհիւ այնպիսի փորձված գերասանութիւնների և գերասանների, ինչպէս են տ.տ. Չմէկեան և Վարդուհի, պ.պ. Միրա-զեան, Տէր-Դաւթեան, Մամիկոնեան և այլն: Ներկայացման մասնակցում էր հին սիրող պ. Յ. Տէր-Գրիգորեան: Պէտք է ցուել, որ հա-տարակութիւն քիչ էր հաւաքել:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են պետական խորհրդի Բարձրագոյն հաստատված որոշումը ի գիտութիւն ընդհանրութեան: Այդ որոշումի համաձայն այն բոլոր ուսու գաղթա-կանները, որոնք կրթութիւն են հաստատում Անդրկասպեան երկրում, 10 տարի շարունակ ազատ են լինելու ամեն տեսակ պետական և գիւղական հողային հարկերից: 10 տարին հաշվում է հաստատվելու հետեւեալ թւականի յունվարի 1-ից:

Ռուս լեզուի ուղղագրութեան հարցը դար-ձել է օրվայ չարիք: Անցեալ ամսին մենք հա-ղորդեցինք այդ նպատակով կազմված յանձ-նաժողովի և նրա աշխատանքների մասին, այժմ լրագիրները լինն են նոր, օժանդակ մասնաժողովների և նրանց գործերի մասին գրված լուրերով: Եթէ մանկավարժութիւնը, լրագրութիւնը և գրականութիւնը այդքան շա-հագրված են այդ ուղղագրութիւնը պար-զելու, աւելորդ բեռներից, անպէտ տառերից ուսու այլերէնը ազատելու խնդրով, հապ-ժրքան պէտք է շահագործված լինի այդ հար-ցով հեռագրական վարչութիւնը: Վերջին օ-րերս Պետերբուրգում հաւաքված հեռագրական և երկաթուղային ծառայողների ժողովին առա-ջարկ է եղել հեռագրիները կրճատելու պայ-մանական բառարան կազմել և, որ գլխաւոր է, դուրս գցել ֆ, ց եւ ք տառերը հեռագիր-ներից:

Պ ե տ եր ու ր գ ի ց հեռագրում են «Привз Кр.» լրագրին, որ ներկայ մայիսի 19-ին յան-կարճակի վախճանվեց հայր Իօան Սերգիեւիչ, որը յայտնի է Կրօնատգաւիյ մականունով:

Ռուսաստանի առեւտրական ընդհանուր կրի-զիւր գորեղ կերպով ազդել է և Կրեմնիւնգի-

վրա, ինչպէս ասում է «Южн. Росс.» լրագիրը: Բոլոր նոտարների մօտ լցված են բոլորի տրվող մուրհակներ: Ամեն օր անդադար լըս-վում են այս ու այն ֆիրմայի անանկանաւոր-ւորները: Կրեդիտային ընկերութիւնները մուր-հակների գեղջիւր հասցերը են ամենաքիչ չափի: Առեւտրը բոլորովին կանգ է առել: Բացի հե-ռաւոր Արեւելք գնալու համար պատրաստու-թիւնների տեսնող զինւորականներից՝ վաճա-ռատներում ուրիշ յաճախորդներ շատ հազիւ են երևում: Առեւտրի բացակայութեան մասին զանգատվում են ոչ միայն կտորներ և այլ իրեր վաճառողները, այլ և մրգավաճառները, ծխախոտ և ուրիշ կենսական ամենամանրա-ծեղա պիտույքներ ծախողները:

„Русск. Лис.“ լրագիրը լսել է, որ ֆինանս-ների միխտարութեան գործարանների վերա-հսկողութեան իրաւունքն այսուհետեւ վերջնա-կանապէս զրկում է ներքին գործերի միխտ-արութեան վերահսկողութեան տակ: Այժմ էլ այդ վերահսկողութեան պաշտօնն էապէս ներ-քին գործերի միխտարութեան ձեռքին է, թէ և անունով՝ համարում է ֆինանսների միխտ-արութեան պաշտօն: Նոյն վիճակին է ենթար-կվելու և բանտարկան ինամակալութիւնների կամ արեւելքի գործը. դրանք էլ անցնելու են ֆինանսների միխտարութիւնից ներքին գոր-ծերի միխտարութեանը:

„Народное Хоз.“ ամսագրի խմբագիր պրօ-ֆեսոր Լ. Վ. Պոզդակուն թոյլատրված է Պե-տերբուրգում հրատարակել՝ առանց նախա-կան ցնդուրայի՝ մի ամենօրեայ հասարա-կական, քաղաքական, գրական և տնտեսական լրագիր—„Наша Жизнь“ անունով:

Ներժին-ԱրմիլիտիՑ մեզ գրում են. «Այս տարի անողորմ բնութիւնը կարծես որոշել է խիստ կեղտով պատճի մեր խեղճ գիւղացուն, հարուճեալով նրա տնտեսութեանը ամեն կող-մից: Արեւն-բրտնիւրով բուսեցրած արտերը մորեխն է ուտում—ոչնչացնում, իսկ դաժան ձմեռը ցրտահար է անում այգեւեդների խա-ղողի վաղերը, ծառապտուղներից շատերը: Այս ձմեռվայ խիստ ցրտերից ազատվեցին շատ քիչ այգիներ և այն էլ նրանք, որոնք պաշտպանված են եղել բամուց, շուրհիւ ի-րանց փոս ընկած գիւրքերի: Այժմ գիւղացի-ներից շատերի միակ յոյսը կազմում է բօժօ-ժը, որից մեծ եկամուտներ է սպասվում, եթէ միայն ամեն ինչ կանոն մորեխը թթնու-ծառերին ևս չը ֆիսսէ (բայց շատ հաւանա-կան է թւում, որ թթնին էլ ֆիսսվի): Այդ բոլորի հետ զուգընթացաբար մատաղ իր քաղաքիչ ազդեցութիւնն է ուժեղացնում. մի-միայն Ներքին-Ազգութիւնը մինչև այժմ այդ նպատակով ծախել է 120 թուրքի: Շատ ծանր է այս տարի մեր գիւղացու առանց այն էլ անսխալանքի վիճակը»:

ՂԱԶԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Այսօր ստացվեց հեռագիր Գանձակի գաւառից՝ թէ գաւառապետ պ. Արեւոյը և ժամանակաւոր չլրիտաւի պաշ-տօնակատար պ. Մարտիկեանը շրջա-պատել են ստորաժնիկներով Դալի-Ալի յայտնի աւազակապետի խումբը և երկար հրացանա-ձգութիւնից յետոյ սպանել են մէկ աւազակի և երկուսին էլ ծանր վիրաւորել, որոնք մէկ օրից յետոյ մեռել են, սպանված են և վեց ձի: Աւազակներին սպանողն եղել է պ. Մարտիկ-եղալը: Արեւոյը, որը յայտնի է որպէս լաւ հրացանաձիգ և յանդուհնդ երիտասարդ: Օտօ երկու ամիս է, որ պ. գաւառապետը հալածում է Դալի-Ալիի խմբին, բայց չէ աշողվում նրան բռնել կամ սպանել: Գիւղացիները մեծ ծառա-յութիւն մատուցած կը լինեն պ. գաւառապե-տին, եթէ աւազակների տեղը ցոյց տան: Ինչ-պէս ասում են, խումբը բաղկացած է 20-ից աւելի աւազակներից, որոնք փախած են տա-ժանակիր աշխատանքից: Մեր գաւառի թուր-քերին արդէն իրաւունք է տրված բռնել զէպի սարերը. բռնը սկսվել է, բայց անձերը մեծ նե-ղութիւն է տալիս»:

Գանձակի գաւառի ՄԱՐԱՆԱ գիւղից մեզ գրում են. «Այս տարի ձմեռը շատ լաւ ան-ցաւ: Մեր ժողովուրդը շատ առատ բերքի էր սպասում, սակայն այժմ ամեն տեղ լաց ու կոճ է: Անցեալ տարի կարկուտը բոլորը փչաց-րեց, իսկ այս տարի մորեխն է, որ մեծ քա-նակութեամբ լցվել է դաշտերը: Թէ մեր և թէ մօտիկ գիւղացիները ամբողջ մի ամիս է փո-սեր քանդելով, լցնում են մէջը մորեխ ահագին քանակութեամբ ու հողով ծածկում: Այժմ այդ էլ չեն կարողանում, որովհետեւ նրանց թիւը

արդէն մեծացել է ու թռչում են: Շատ վատ վիճակի մէջ է այժմ ժողովուրդը»:

Գանձի-Բասարի ԶԻԳԻԱՄԼՈՒ գիւղից մեզ գրում են. «Շնորհիւ ամենօրեայ տեղացող ան-ձրենների և եղանակի ցրտութեան, ցանքերը մինչև հիմա կանօնաւորապէս դեռ չեն աճել: Պոնաւ և սառը հողի մէջ եղած սերմը կամ փութում է, և կամ կանաչում է նուազ, որից զենդում և կաշում է գետնին: Բամբակի կա-նօնաւոր աճեցողութիւնը պահանջում է համի-մատարար տաք կլիմայ, իսկ եթէ եղանակի ցրտութիւնը այսպէս շարունակվի, այն ժամա-նակ բամբակի սերմը դանդաղ աճելով, կարող է պատահել, որ սաւառ ընկնի և ժամանակի՝ աշնանը բամբակի զօգանքը չը բացվեն, կամ շատ քիչ բացվեն, որից ահագին ֆուսներ կառաջանայ բամբակի մշակութեամբ պարա-պոյների համար: Օրը երկու, երեք անգամ տեղացող անձրեք, թէ և պողածառերի թշնամի թրթուրի բազմամաւու առաջն առնում է, բայց հացահատիկների արտերի «ժանդ» հիւանդու-թիւն կարող է առաջացնել: Թէ և, բացի դեղ-ձերից, ծառապտուղները միջակ են, բայց այ-գիների խաղողը անցեալ տարվայ համեմա-տութեամբ քիչ է: Անցեալ տարի ամեն մի մատի վրա երկու, կամ երեք խաղողի ողկոյզ կար, նրանց տեղը, այս տարի մէկը, կամ ա-մենին չը կայ: Այս բոլորը կարելի էր եր-կրագործի, համար մի սովորական տարի հա-մարել, եթէ վերջին օրերս մեր գիւղացիներ-ին չը հասնէր այն հարուճածը, որը հասցրեց Ազատ գետը: Մայիսի 6-ին Ազատ գետը այն-քան կատաղի վարարեց, որ ստորին հոսան-քից մինչև խառնարանը մօտ երկու վերստ, փոխեց իր ընթացքը, հոսելով երկրագործի արեւն-բրտնիւրով մշակած հողերի միջով: Ներ-կայումս մեր գիւղի հանդերի այն մասը, որը կոչվում է «ցած», ողբալի տեսարան է ներ-կայացնում: Ընդարձակ մշակած դաշտերի մեծ մասը, հազար տեսակ ներդութիւններով, զըր-կանքներով անկած հացացած այգիները ամ-բողջովին ջրի տակ են: Հացահատիկների ար-տերը, որոնք արշինաչափ բարձրացել և եր-կրագործի կիսաքաղցած ընտանիքի մօտաւոր ապագայի, կուշտ հաց ուտելու աղօտ յոյս էին ներշնչում, յանկարծ, ինչպէս գիւղացու ամեն յոյս, այդ յոյսն էլ չբացաւ... Ազատ գետը ե-կաւ սրբեց, ամեն ինչ տարաւ»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԱՐԱՆԻ ԾՈՒՐԻՆԻ

Բաղիսիական եակագրայի ակնկալութեան առի-թով: Թէ արդե՞ծ ուսաց բալտիկան էակադ-րան շուտով ձանապարհ կընկնի և կը հասնի Պօրտ-Արուտրի նաւատորմի օգնութեան, այդ հարցով սաստիկ հետաքրքրվում է, ի հարկէ, ամբողջ Եւրոպան: Տօկիօի լրագիրները աշ-խատում են առաջուց հանգստացնել հասարա-կական կարծիքը և ներշնչել նրան, թէ այդ կողմից Եւրոպային որ և է վտանգ չէ սպառ-նում: «Evening Standard» թերթի թիթակիցը առաջ է բերում եւրոպական լրագիրների հե-տեւեալ դատողութիւնները. «Եւրոպացիներս չենք հաւատում, որ այս ամառվայ ընթաց-քում ուսները կարողանան ուղարկել երկրորդ Եակագրան: Ընդունելով նոյն իսկ, որ շինվող նաւերը պատրաստ կը լինեն ժամանակին— իսկ այդ մասին մենք կասկածում ենք—հարց-նում ենք, ինչպէս կը լուծվի ուսաց Եակագ-րային ածուխ հայթայթելու հարցը այն ժա-մանակամիջոցում, երբ նա կանցնէ չէզոք ջրե-րով: Ի՞նչ կերպով ուսները կը վերցնեն ի-րանց նաւատորմի համար: Բացի դրանից չը պէտք է մոռանալ, որ նոյն իսկ Անգլիան չէ կարողացել մինչև այսօր լուծել այն հարցը, թէ ինչպէս պէտք է լրացնել նաւերի պաշարը բաց ծովի պէտք: Եւ այն, ինչ որ Անգլիան չէ կարողացել լուծել, Ռուսաստանը կարող է ի-րագործել»:

Եւրոպական մի այլ լրագիր, «Զիջի», կար-ծում է, որ Ռուսաստանի բոլոր պատրաս-տութիւնները՝ մի երկրորդ Եակագրա ուղարկել Հեռաւոր-Արեւելք՝ ուրիշ բան չեն, եթէ ոչ մի բիրթային մանեօվ՝ ուսական ֆօնդեր բարձ-րացնելու նպատակով: (НОВОСТИ)

Գիւսսնեական Եւրոպիան անցնալին է: Մենք հաղորդեցինք անցեալները մի ուղադրաւ լուր, քաղաքիւր եւրօպական լրագիրներից, թէ միկաղօս մտադիր է Եւրոպայի պետական կրօն հրատարակել քրիստոնէութիւնը, որպէս զի բոլորովին մօտենայ եւրօպական քաղաքա-կիրթ պետութիւններին: Այդ լուրը դրակա-

հապէս հերքում է այժմ վիէննայի հապօնա-
կան դեսպանը: Նա ասում է, որ դա ուղղա-
կի անհնարին բան է, որովհետեւ հապօնական
սահմանադրութիւնը ամենին չէ ընդունում
պետական կրօն և միւր այն հիմքերից, որոնց
վրա նա յենում է: Կատարեալ անջատումն է
կրօնի պետութիւնից: Հետեւաբար, այդպիսի
պետական կազմութեան յօդակն հետեւներն
այն է, որ կրթական-դաստիարակական գոր-
ծը բոլորովին անկախ է կառավարութեան ազ-
գեցութիւնից կրօնական տեսակէտով: Դրա
համաձայն, կրօնի ուսուցումը դպրոցական
ծրագրերին առարկաների թւում չը կայ, իսկ
նրա տեղ առնուում են միայն բարոյագի-
տութեան դասեր, յենվելով կրօնների հոչա-
կաւոր հիմնադրերին և աշխարհի իմաստուն-
ների ուսման վրա: (НОВОСТИ)

Վլադիմիր Սոկոլսկի Եսկալայի ապագայ գործու-
նեալիւնը: «Daily Express» լրագրի թղթակի-
ցը մի քանի տեղեկութիւններ է հաղորդում
Վլադիմիր Սոկոլսկի Եսկալայի ապագայ գործու-
նեալիւնների մասին, որ իբր թէ քաղել է
արժանահատ աղբիւրներից: Վլադիմիր Սոկոլ-
սկի պէտք է դարձնի ուսաց նաւաստորի նոր
գործողութիւնների յենակէտ: Ծովագետ
Սկրիպովը իբր թէ պատուէր է ստացել վե-
րակազմել այդտեղի ուսումնական ոլորտը: Բացի
10-հազարեան կոմանդայից և կրէյսերական
խմբի նաւերից, նա ստացել է մի նոր ակա-
նային նաւաստոր, որի նաւերը պէտք է
բերվեն երկաթուղով Վլադիմիր Սոկոլսկի
արած: Ապա ծրագրերը նրա մէջ է կայանում,
որ մի շարք յարձակումներ գործեն Եսկալայի-
յի ափերի վրա, և զբաղվի ստիպել նապո-
նիային իր ոլորտի մի մասը հանել Դեղին
ծովից: (Рыс. Вѣд.)

Զինվածուի հակասախմբի նաւակազմերը:
Եսկալայի նաւերը հաշուում են, որ այդ ճակա-
տամարտում ուսումնական կորցրել են սպանված
և վիրաւորված՝ 2000 մարդ: Մի գերմանական
յայտնի լրագիր ասում է. «Թէ և չէ կարելի
հերքել, որ Եսկալայի նաւերին աշտով է գրա-
ւել կարելու պաշարակազմի դիրք Պորտ-Ար-
տուրի առաջ շնորհիւ իրանց քանակական գե-
րազանցութեան ու անհրկայեղ բաշխման և
թէ և դեռ առաջագ պարզ էր, որ ուսումնական
կարող պահել այդ առաջաւոր դիրքը, չէ կարելի
ստիպել չափել, որ Եսկալայի նաւերի տարած
յարթութիւնը իրանց առաջաւորական շարժ-
ման մէջ Պորտ-Արտուրի դէմ, նրանց շատ
թանգ նստեց: Վերջապէս, պէտք է նկատել,
որ պատերազմի ելքը առհասարակ կախված
չէ Պորտ-Արտուրից: Մի ուրիշ պատերազ-
մական գործին գիտակ անձն ասում է, թէ
այդ ճակատամարտը կատարեալ հակասու-
թիւն է ներկայացնում ետաւ գիտի վրա ե-
ղած ճակատամարտին: Մինչ այդտեղ արեւն-
հեղութիւնը բոլորովին աննպատակ էր, այս-
տեղ, ընդհակառակը, զինագործութիւնը անհրա-
ժեշտ էր: (Т. А.):

Նոյն ճակատամարտի մասին «Times» լրա-
գիրը ասում է, որ ինքն իրան այդ կէտը շահ
չէ ներկայացնում ուսումնական համար, որովհետեւ
նա չէ մտնում նրանց պաշտպանողական գծի
մէջ, որ սկսվում է պարանոցից աւելի դէպի
հարաւ: Տղիւնքուի կուի հետեւների մասին
լուրերը ցոյց են տալիս միայն այն, որ ես-
կալայի նաւերը ամբարցրել են իրանց գրութիւնը
Լեւոտուում, պարանոցից դէպի հիւսիս: Այժմ
միայն վերջանում են նախապատրաստական
գործողութիւնները և կը սկսվեն վճռական
գործողութիւնները: Կլամպուսի դէմ: Լեւոտուում
զրկականներում գտնվող ուսաց զորքերի մէջ
կատարեալ անդորրութիւն է տիրում: Դրու-
թիւնը առհասարակ սաստիկ փոխվել է ի նը-
պատու ուսումնական: (Т. А.):

Միլիտար-ճակագրական հասցումայի հերթումը:
«Standard» լրագրի հաղորդում են Տոկիոյից,
որ Եսկալայի միջխառն-նախապատրաստական
բան մի խօսակցութիւն է ունեցել մի յայտնի
միտիոնների հետ և ասել է. «Շատ ցանկւ
է, որ փորձեր են լինում զինուորիկ Եսկալայի
դէմ արեւմտահայ-եւրոպական ազգերին, լուրեր
առարձակում «Գեղին վտանգի» մասին: Ոչ մի
«Գեղին վտանգ» չը կայ, Եսկալայի նաւերը
է պրօգրէսի և կրօնական ազատութեան: Մի-
կալայի կարծիքով, Եսկալայի, ընդունելով
արեւմտահայ եւրոպական քաղաքակրթութիւնը,
կապվել է իր շահերով եւրոպական ազգերի
հետ: Արդե՞հ Եսկալայի վիճակված է ի-
նկ արեւելքի առաջնորդ, այդ դեռ յայտնի չէ,
բայց եթէ նրան վիճակվի ընդունել այդպիսի
պատասխանատու դեր, կարելի է վստահ լի-
նել, որ նա յետ չի գնայ և կը ձգտի համոզ-
մունքի միջոցով հասցնել Արեւելք այն վի-
ճակին, որին ինքն է հասել: (Рыс. Вѣд.):

Տոկիոյի ուսուցիչների ժողովը: «Standard»
լրագիրը հաղորդում է, որ Տոկիոյի համալսա-
րանում կայացաւ զանազան դպրոցների ու-
սուցիչների համագումարը, որ հետեւալ որո-
շումն քուէարկեց. ժողովը շնորհակալութիւն է
յայտնում Միացեալ-Նահանգներին նրա հա-
մար, որ այդ երկրից բացից ճանապարհ ես-
կալայի առաջ դէպի նոր կեանք և նոր քա-
ղաքակրթութիւն: Ժողովը շնորհակալութիւն է
յայտնում և ամերիկական ազգին նրա մշտա-
կան բարեկամութեան և համակրութեան հա-
մար, որ տեղում է արդէն 50 տարուց ի վեր:
Վերջապէս ժողովը յայտնում է, որ Եսկալ-
այի պատերազմ է մղում ոչ թէ նուաճողա-
կան նպատակներով, այլ, ընդհակառակը, խա-
ղաղութիւն հաստատելու նպատակով Հեռաւոր
Արեւելքում ի նպաստ պրօգրէսի և լուսաւո-
րութեան:

Մարկիզ Իտոն, որ ներկայ էր ժողովին,
հաւանութիւն տուեց այդ որոշման, բայց մի է
նոյն ժամանակ զգուշացրեց Եսկալայի նաւերին
ի չարը գործ չը գնել ամերիկացիների համա-
կրութիւնը, որովհետեւ Միացեալ-Նահանգները,
լինելով չէզոք պետութիւն, պէտք է պատաս-
խանաւորութիւն կրէ: Ապա Իտոն մեծ գովա-
սանքով խօսեց չէզոք պետութիւնների անա-
չառութեան մասին և կոչուեց արեց իր հայրե-
նակիցներին բոլոր ոլորտով ձգտել պահպա-
նելու քաղաքակրթութիւնը աշխարհի համակրութիւն-
ները: Նա վերջապէս իր ճառը յորդորելով
կուի մինչև վերջը, չը մտածելով այն մասին,
թէ պատերազմը յաղթութեամբ կը վերջանայ,
թէ պարտութեամբ, որովհետեւ Եսկալայի
աղբիւր ամբողջ ապագան կախված է պատե-
րազմի ելքից: (H. Bp.):

«Daily Mail» լրագրի թղթակիցը հաղոր-
դում է, որ Լեւոտուում թերակազմը վրա
ափ իջած երկրորդ Եսկալայի զորքի կազմի
մէջ մտնում են 1-ին, 3-ը և 4-ը զինվորա-
ները, որ իբր թէ այդ զորքը շատ կարճ ժա-
մանակից յետոյ կը գործարկայ էլի 5-ը և
11-ը զինվորներով: Եթէ այդ ճիշդ է, այն
ժամանակ Պորտ-Արտուրի դէմ Եսկալայի
կենտրոնացնում են ոչ պակաս 75 հազար
մարդ: Ուրիշ տեղեկութիւնների համեմատ,
երկրորդ Եսկալայի զորքի կազմի մէջ մրտ-
նում են միայն երեք զինվորներ՝ 1-ին, 5-ը
և 7-ը: (Рыс. Вѣд.)

«Daily Express» լրագրի Զիֆուից հեռա-
գրում են, որ չինական դժոխիւնները, որոնք
փորձ ի շատ հաղորդակցութիւն են պահպա-
նում Դալնիի և Պորտ-Արտուրի հետ, տեղե-
կութիւններ են, որ Պորտ-Արտուրի ամ-
բողջ արական ազգաբնակչութիւնը զինուոր-
վում է: Ինչ վերաբերում է կանանց և երե-
խաներին, որոնք առաջուց չեն դուրս եկել
քաղաքից, նրանց համար պատրաստված են
սպանված ընկալարաններ ամերիկացիների գծի-
րի տակ փորած հիւղերում: Քաղաքի սահմա-
նից դուրս գտնվող բոլոր բարձրութիւնները
գրաւված են զորքերով: (Рыс. Вѣд.):

ԱՐՏԱՐԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—«Frank. Zeitung» լրագրի թղթակիցը Կ.
Պոլսից հաղորդում է, որ Ֆրանսիական և անգ-
լիական հիւպատոսները արդէն գտնվում են
Մուշուում: Նրանք սպասում են ուսաց նորըն-
տիր հիւպատոս պ. Շերկովին, որպէս զի միա-
սին գնան հայերի ապստամբութեան վայրը:

—Հայաստանից եկող լուրերը յուզիչ են:
«Humanité» լրագիրը տեղեկութիւն է ստացել
Կ. Պոլսից, որ թիւրքաց կանոնաւոր զորքերը
և քիւրդերը պատրաստվում են սկսել կոտոր-
ածը: Քիւրդ պետերը հրաման են ստացել Կ.
Պոլսից չը յաղաղել և նրանց տրված է նաեւ
գրամական նշանաւոր նպաստ: Սատուի ժո-
ղովրդը հաւաքվել է Գիլիէզուզան գիւղում և
մեծ վտանգի մէջ է գտնվում: Կենտրոնական
կոմիտէն գիտել է չորս մեծ պետութիւնների
արտաքին գործերի միջնորդներին, ինչպիսիք
անմիջապէս միջամտել: «Times»-ին հեռագրում
են Կ. Պոլսից, որ թիւրքերը գրաւել են դար-
ձեալ մի գիւղ և կորցրել են 25 հոգի: Անգրա-
նիկ, որի բանակատեղի մասին վերջին ժամա-
նակները ոչինչ յայտնի չէր, յայտնվել է մեծ
խմբով թիւրք զորքերի ետեւում, Մուշու գաղտնի
վրա: Արեւելի 12-ին կուի ժամանակ սպան-
ված հայ պետ Հրայրի մարմինը (նրա անունը
նաեւ «Դոմիլ» է) թաղվեց Գիլիէզուզանում
մեծ շուքով: Հրայրը 15 տարի կուց թիւրքե-
րի դէմ Սատուի սարերում և մեծ հեղինա-
կութիւն էր վայելում ապստամբների մէջ: Նա
40 տարեկան էր: (Рыс. Вѣд.)

—«Athenai» թերթը տղել է քնազիբը այն
աղիւրանքի, որ մատուցել են Գէորգի իշխա-
նին, Կրեմլի ընդհանուր-նահանգապետին,
կենտոյցի ակաւաւորները: Աղիւրանքը ցոյց
է տալիս, որ Կրեմլում տիրող ներկայ ընթիւնը
հակասահմանադրական բնաւորութիւն ունի,
յայտնելով, որ կառավարութիւնը բոլորովին

մոռացել է սահմանադրութեան մի քանի կա-
րեւոր սկզբունքները, որ մամուլի ազատութիւն
այդտեղ չը կայ, որ կենտրոնական իշխանու-
թիւնը միջամտում է տեղական ինքնավարու-
թեան մէջ, որ չը կայ պատասխանատու կա-
ռավարութիւն, ինչպէս պահանջում է սահմա-
նադրութիւնը: Ներկայ ընթիւնը աւելի սրեց,
քան հանգստացրեց յարաբերութիւնները:

«ՄՇԱԿ» ՀԵՌԱԴԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍՏԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

22 մայիսի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Գիւնեալ Սախարովի հեռա-
գիրը գլխաւոր շտաբին մայիսի 21-ից. «Մա-
յիսի 18-ին Ֆէնշույլին լեռնանցքում, կէս ճա-
նապարհի վրա Տգեանանի և Մայմազիկի մի-
ջև, անդրբայկալեան կողմերը կուի ունե-
ցան Եսկալայի նաւերի հետ, որոնք զօրեղ դիրք
էին գրաւել բարձրութիւնների վրա: Կօզակ-
ները խտացրած կազմով, զօրեղ և փնջաթափ
կրակի տակ յարձակում գործեցին հակառա-
կորդի վրա և ստիպեցին նրան մարքել դիրքը:
Մեր կորուստներն են. սպանված են վեց կօ-
զակ, վիրաւորված են փոխ-գնդապետ Զա-
բոսկին, բժիշկը և 22 կօզակներ:»

ՍԱԿՎՈՎ: Բժշկական ֆակուլտետում աւարտ-
վեցին քննութիւնները: Աւարտեցին իրանց
ուսումը 143 բժիշկներ. նրանց մի մասը գը-
նում է պատերազմական բեմը:

ԶԷՐՆԻՊՈՎ: Փոխ-նահանգապետ Բօլիսով
կազմակերպեց բնակիչների կողմից նուրիս
գրքերի և լրագիրների ժողովարարութիւն հի-
ւանդների և վիրաւորանքների ընթերցանու-
թեան համար հիւանդանոցներում պատերազ-
մական բեմի վրա: Հասարակութիւնը բուռն
համակրութեամբ վերաբերվեց և առատութեամբ
գրքեր է նուիրում:

ՄԵՆՈՒԼ: («Բէյու. գործ.»): Գիւնեալի հապ-
նական հիւպատոսը հաղորդում է, որ 241
ուսումնական ժամանեցին Սախարովի մարտնչ-
ութեան, որ 300 ուսումնական գնում են Պէնիան:
Առաւօտեան տեղի ունեցաւ կուի 20 մարդուց
բաղկացած զօրաբանի և Եսկալայի նաւերի մի-
ջև 12 մղոն դէպի հիւսիս Գիլիէզուզան: Կօզակ-
ները թակարդեցին մէջ ընկան և կորցնելով վեց
հոգի սպանվածներ, յետ քաշվեցին դէպի
Սախարով: Մարտային կոմիտէն Գիլիէզուզան
հեռագրում է, որ ուսումնական յարձակումը Գիլ-
դանի վրա տեղի կունեայ ամենակարճ ժա-
մանակամիջոցում: Պատերազմութիւններ են
տեսնված կանանց և երեխաներին քաղաքից
20 մղոն հեռաւորութեամբ լեռներում եղած
վանքն ուղարկելու համար:

Կ. ՊՈԼԻՍ: Զօրքերը որոնում են ապստամբ-
ների պարագլուխ Անդրեյեւիչին: Նա ըստ հ-
րեւոյթի թաղված է Մուշու շրջանում: Հայոց
պատրիարքը միջնորդեց Բ. Դրան առաջ, որ
վերջինս նպաստ հասցնէ այն փախուսական-
ներին, որոնք աղաւթվել և եկել են Մուշու:
Նրանց կարելի չառ մեծ է: Այդ օգնութիւնը
խոստացված է:

ԼՈՆԴՈՆ: Գնդապետ Ենգլիշը անդ ուղտի-
մատում ուղարկեց տիրէտեան գնեալային
Պեանցիէ՝ պահանջելով այդ ուղտիմատումն
ուղարկել Լիսաւաս: Գիւնեալը վերադարձեց
բրիտանական ուղտիմատումը արհամարհական
պատասխանով:

23 մայիսի

ԿԻԵՄԵՆՈՒՐԳ: Թագաւոր Կայսրը կրէմլն-
չուզի այցելութեան առիթով Ամիսնոգորմա-
ծաբար շնորհեց երկու հազար ռուբլի տեղա-
կան չքաւոր բնակիչներին բաժանելու համար:

ԲԵՆԶԱՆ: Մայիսի 22-ին Բեաւոյն այցելեց
Մեծ Իշխան Սերգէյ Ալեքսանդրովիչ և զինուոր-
վեց նահանգապետի, վարչական անձինքների և
քաղաքի ներկայացուցիչների կողմից, որոնք
մատուցին աղ ու հաց: Մեծ Իշխանը շնորհա-
կալութիւն յայտնեց քաղաքային հասարակու-
թեանը զօրքին սրտագին կերպով վերաբեր-
վելու համար:

ՍԱԿՎՈՎ, 27 մայիսի: (Սեփ. թղթ.): Օրհն-
վեց թիւրքաւոր նաւ—հիւանդանոցը՝ հիւանդնե-
րին և վիրաւորներին Սախարովի ու Բլազո-
վեշէնի փոխադրելու համար: Սարգ ու կար-
գը և յարմարութիւնները գեղեցիկ են: Աւարտ-
ված է Մօսկվայի ազնուականութեան բարակը:
Այս օրերս տեղի կունենայ նրա բացումը:
Զօրքերի հրամանատարի և երկաթուղու վար-
չութեան ձեռք առած եռանդուն միջոցներից
յետոյ քաղաքի ամենախաղաղ գրութիւնը
կատարեալապէս բաւարար է. աւելի դժուար է
անվարակիչ դարձնել չինական գիւղերը, որի
վրա շատ ուշադրութիւն է դարձված: Կանանց
խումբը շատ բան է ուղարկում վիրաւորների
և վիրաւորական հիւանդանոցների կարիքների
համար: Եղանակը լաւ է:

ՏԱՄԲՈՎ: Նահանգապետի նախագահութեամբ
բացվում է նահանգական խորհրդակցութիւն
գիւղացիներին վերաբերեալ կանոնադրութիւ-
նը վերաբնակելու համար:

ԲԵՐԼԻՆ: Մայիսի 22-ին ստորագրվեց Բը-
րլանդում գերմանո-բէլգիական առևտրական
հաշտագիրը:

ԱՄՍՏԵՐԴԱՄ: Բաւալիայից հաղորդում են,
որ նիդերլանդեան զօրքերը տիրեցին Տամպեհո
ամբարցրած գիւղը Սոււաւորայի հիւսիսային
մասում, որի ժամանակ հօլանդացիներից ըս-
պանվեց մէկ օֆիցեր և վիրաւորվեցին երկու
օֆիցեր և 30 զինուորներ: Տեղացիները կորց-
րին 176 սպանվածներ:

23 մայիսի

ՆԻԿՈՒՆԵՎ: Աղագրականութիւնը և գործա-
րանային հազարաւոր բանուորները անագին
ցոյցերով ճանապարհ գցեցին Պետերբուրգ
գնացող քաղաքապետ կօնսոր-ծովագետ Էնկ-
վիստին, որ նշանակված է երկրորդ խաղաղ-
ովիւրական Եսկալայի Ֆլադման: Աղագ-
րականութիւնները պատեցին սիրելեալ ծովա-
պետին, որը իր ուղևորութիւնը անմուաց
դարձրեց քաղաքային ջրանցքի հիմք գցելով:
Քաղաքը յաւերժացրեց ծովագետի անունը
ստիպելով նրան հաստատելով դպրոցներում:

ՍԱԿՎՈՎ: Պատերազմական բեմը գնաց
Կարմիր խաչի տեղական կօմիտէտի ամենաա-
րական խումբը. նրան ճանապարհ էին դնում
նահանգի հրամանատարի ամուսինը, փոխ-նա-
հանգապետը և բազմաթիւ հասարակութիւն:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Մայիսի 22-ին Պետրօվովի մօտ
իշաւ պրուսական արքայական օդագնաց բա-
տալիօնի օդաչարիկը պրուսական երեք օֆի-
էրներով: Օդագնացներին ցոյց տրվեց հիւ-
լասիւրի թիւն և աշակցութիւն:

ԲԵՆԶԱՆ: Մայիսի 23-ին սրբաւան Արկա-
դի, նահանգապետի, պաշտօնատար անձանց և
ժողովրդի խումբը զարմանալի ներկայու-
թեամբ, հրապարակի վրա ողջերթի մարտնչ-
կատարեց Հեռաւոր Արևելք գնացողների հա-
մար: Զօրամասերն ստացան պատկերներ, իսկ
օֆիցերները և զինուորները—փոքրիկ պատ-
կերներ և խաչեր: Օֆիցերներին առաջարկ-
վեց նախաճաշ, իսկ զինուորներին հիւրասի-
րութիւն:

ԻՐԿՈՒՏԿ: Իշխան Սիլվիով վերադարձաւ
Մանչուրիայից և անձամբ ղեկավարում է աշ-
խատանքներին շուրջ-քաղաքական երկաթուղու
վրա:

ՏՕԿԻՈ: («Վոլգ. գործ.»): Ծովագետ Տօգօ
գեկուցանում է, որ պօրտ-արտուրեան ջրե-
րում երթեկեկող «Շիտօզ» կրէյսերի հրամա-
նատարից ստացված անթիւ հեռագրի համե-
մատ, Լեւոտուումից գազաթի վրա նկատված
են չորս առաքաւաստներ, որոնցից մէկը գը-
ծիւններ ունի անթիւ հեռագրի համար, և պա-
հակաւոց:

24 մայիսի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Պաշտօնական տեղեկութիւն-
ներ Հեռաւոր Արևելքից մայիսի 23-ին չեն
ստացված:

ՄՈՒԿԻՆ: Պատերազմական բեմի վրա գը-
ծերի գրութեան մէջ փոփոխութիւններ տեղի
չունեցան:

ՍԱԿՎՈՎ: Տեղի ունեցաւ սարսափելի
պայքիւն Կ. Պոլսից Սալոնիկ վերադարձող
գնացքի մէջ: Ծառայողների վազօնը կտոր
կտոր եղաւ: Մէկ ծառայող սպանված է և
երկուսը վիրաւորված են: Կարծում են, որ
դա յանցաւոր փորձ էր:

ՍՕՖԻԱ: (Դիմադրական շրջաններից): Ի
նկատի ունենալով Մակեդոնիայից ստացվող
երկիւղալի լուրերը, թէ Օխրիդեան շրջանի
անխուսափելի սով է սպանում, փախստա-
կանների պատգամաւորութիւնը, պատմելով
միջխառն-նախապատրաստ իրանց թշուառ դրու-
թիւնը, դիմեց խնդրելով օժանդակութիւն
տալ: Միջխառն խոստացաւ ուսումնասիրել
հարցը և անել ամենը, ինչ որ հնարաւոր է:
Յունական սինօդը Կ. Պոլսում վճռեց գրաւոր
բողոքել այն վիճակների դէմ, որ Բ. Դուրը
արել է կուցօվախներին, որովհետեւ նրանք
խախտում են եկեղեցական կանոնները և կա-
րող են հերձված ծնեցնել:

ՏՕԿԻՈ, 22 մայիսի: («Էյտեր»): Եսկալայի
կան հակա-ակաւաւոր երկան հանց և օդը
թողրեց ուսումնական ստորջրեայ ակաւոր Սան-
չանգի մօտ: Եսկալայի նաւերը աշխատեցնում
են ջրօդային ստորջրեայ ակաւները ոչն-
չացնելու համար Տալիէնի մօտ շրջակայքում:
Ստացված են այ

